

Vnu Rimljan.

Štāl je bil ^{nat} juklat jen vuk (volk), štāl je o šimi (vojzdu) sešal, štāl se premisljaval: „gahaj, ti ja to bil vuk i druge štari klal? ja idem drugam, su šim, da dum Rimljan.“ Štāl di se su na put odpravil, gestane se z jednim prasicum. Prastica se njega prestraši, a vuk njoj reče: „ne boj se ti, klapača, ne dum ja seć takoe klapače klal, ja dum Rimljan.“ Štāl vuk, gestane se opet z jednim jarcum, a jarec se ga pa prestraši. Štāl vuk njemu reče: „ne boj se ti, bradač, nećem ti ja seć takoe bradače klati, ja dum Rimljan.“ Štāl vuk in gestane se z jednim kobilum, a kobila se njega opet jako prestraši, su vuk njoj reče: „ne boj se ti stara, ne dum te klal, ja dum sepa Rimljan, ja dum tam dolje žiol.“ Štāl vuk jedno dva dana, dok je bil gladen.

Prošati se nazad i najde ovu istu kobilu, gde se jaše, ja njoj reče: „ja dum tebe gahlal“; kobila njemu reče: „ti mene ne dures klati; ti si rekoh, da dum Rimljan.“ Štāl njoj reče: „Rimljan sim tam, ja te dum gahlal.“ Štāl kobila njemu reče: „no, ako daš me seć gahlati, dojde potlam, da dum dolje debela i tusta.“ Štāl vuk odide i gestane se z jarcum ja mu reče: „čujes, ti bradač, ja dum tebe gahlal.“ Štāl jarec mu reče: „ti mene ne dures gahlati, ti si ni vuk, ti si šimljan.“ Štāl njemu reče: „Rimljan sim tam, ja dum tebe gahlal.“ Štāl jarec mu reče: „ako me daš seć gahlati, tak potlam dojde, da se šima szeleni.“ Štāl vuk odide, gestane se opet z prasicum i reče joj: „čujes, ti klapača ja dum tebe gahlal.“ Štāl mu prastica reče: „ti me ne dures gahlati, ti si ni vuk, ti si šimljan.“ Štāl joj vuk reče: „šimljan sim tam, ja dum tebe gahlal.“ Štāl mu reče prastica: „ako me daš seć gahlati, tak dojde potlam, da dum tusta.“

Štāl odide i gestane se z inum kobilum, i vuk kobili reče: „čujes, ti kobila, ja dum tebe gahlal.“ Kobila reče: „no, če su dum tak, da me dum gahlal.“ Kobila reče: „no, če su tam tak čehaj joj; dal me je gospodas podkovati ove dane, štāl je kovač napital na moji govtivi, koliko sem let stara, da dum mogel povedati, koliko let staru kobilu si gahlal.“ Štāl vuk seć, da su čel. Kobila ga vudri po čelu. Štāl vuk odide z prebitum glavum. Štāl i gestane se z šimjum ja joj reče: „čujes ti, klapača, ja dum tebe gahlal.“ Šimja mu reče: „no, ako bude seć toum tak, da me dum gahlal, primi ti mene za vuka, naj dum se ja spičala soojim prijateljem i rodbini.“ Štāl vuk nju prime a sua počue čiviliti tak, da su se šimje šup zložale i vuka štalo sega podrapale. Štāl odide vuk seć rezdapanu pa se

Štāl kobila se njega prestraši
Štāl vuk njoj reče:

potlam

! ne!
š ois!
tam!

tak pogledi
mi na
pódkovum

gestane z jarcem i ^{velj} me kaže: „čujes ti, bradac, ja imam
tebe galled. Ureda mu jace reče: „no, če bi vse to
tak, tak ti stani sled njive pa zdigni lep, pa ja jst
dopelam svojega brata, kaj du su idel z jedne strane
a ja z druge, tak dus ti suda dugosit.“ No vuk to
včini (fčini), stane sled njive pa stoji. A dojde jace
jedne z jedne strane a drugi pako z druge. Tak se
sui a njega terneju, da je malo živ ostal. Staka
se komaj su simle odbleče. Samba vidi jednoga pecca
pa udu reče: ti pakt me ne dus ohanil. Pa mu reče
pevec: „vis, ja sem te sad duk, imam veliko perja,
naj ja idem na so hrast, pakt ti suda sand shocim ou
gube.“ No vuk to njemu dopusti i kopot shoci na
hrast i počne od glave iti pa popovati, i tak mu vjde.

Dual

Ureda vuk sam ou sebi primiljava i reče: „moj
stec ni bil nigdar simljan, pa se je dobro doziol, pa
naj ne dme ni ja; nit je moj stec bil listkal, kaj bi
kobilam pasuce etel, pa se je dobro doziol, pa mi
dudi; nit je moj stec gda bil dvojčki muzikas, pa
se je dobro doziol, pa mi dudi; nit je gda moj
stec jarcem njive meril, pa se je dobro doziol. Pa jst
to se nije mi žal, neq da me je so huncout ohanil,
koj na hrastu sedi. Sedda misem drugo videm, neq
da ti me gda izpod svoga hrasta tak sekiramu vubil,
da ti se gnotal.“

22/2112
advokat

A bas pod nim hrastom etal je jena smuč sekiramu
i vutit vuka por celu. Ureda veli: „no, sedda se reč
človek same sobum se dme spominjati.“ i vumre.

2001/2002 21/21

opominja.

v pred zglasniki ix na koncu besed se izgovarja kakor f na priliki:
pevca = pevca, včiniti = fčiniti, mišer = mišef; drugo se izgovarja,
kakor je pisano, postavimo: klal se bere klal in klav itd. - v
dostokrat pred s izpada; saki namesto vsaki; se, sa namesto vse, sa
stati se namesto vstati; sega namesto vsega.